

Cristina Pato, piano, veu i gaita gallega. Nascuda a Ourense (1980), ha obert camins històrics dins del món de la gaita gallega. El 1998 es va convertir en la primera dona gaitera a publicar un disc en solitari i des de llavors no ha parat d'evolucionar, tot col·laborant amb artistes de la *world music*, el jazz, la música clàssica o l'experimental. El seu poderós estil únic i inconfusible està ple de passió i energia, lloat per mitjans com «The New York Times» o la BBC. Fusiona *latin jazz* amb pop i música contemporània i fa servir tot el seu art i virtuosisme per tirar endavant un llenguatge personal que és fruit de la síntesi del seu amor per la música gallega i la seva formació clàssica. És membre oficial del Silk Road Ensemble que dirigeix el seu mentor, Yo-Yo Ma. La seva carrera professional inclou quatre discos al mercat com a gaitera solista i dos com a pianista, a més d'una trentena de col·laboracions en enregistraments d'altres artistes, entre els quals l'àlbum *Jo-Jo Ma and friends; songs of joy and peace* (Sony BMG, 2008) Premi Grammy 2009, *Milers Català: new sketches of Spain* o *Off the map* del Silk Road Ensemble, nominat per als Grammy 2010, i amb més de cinc-cents concerts a l'esquena. A més, va coordinar les residències del Silk Road a Harvard fent classes, estrenes i concerts i va crear i assumir la direcció artística del festival Galician Connection, a la Cidade da Cultura de Galícia, tot promovent en aquest cas la connexió gallega amb les músiques del món. Cristina Pato resideix a la ciutat de Nova York des de l'any 2004.

Rubén Gimeno, director titular de l'OSV, s'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries i Tenerife, Nacional de Espanya, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

L'**Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)** va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer i D. Giménez Carreras. Des del setembre del 2009 ho és Rubén Gimeno. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Et preguem que, després del concert, quan tinguis un moment ens enviïs els teus comentaris i ens diguis què t'ha semblat..., com t'hi has sentit. Ens interessa compartir emocions: osv@osvalles.com

Amb la col·laboració d'alumnes del Conservatori Superior de Música del Liceu.

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets a les Impressions des del quart faristol, al web: www.osvalles.com

Patrocinador del cicle:

Fundació
BancSabadell

Patrocinadors de l'OSV:

Generalitat de Catalunya
**Institut Català
de les Empreses Culturals**

Cat **Música**
Intensament Clàssics

Ajuntament de Sabadell

 TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Avant
Group
Coach & Car
Services
Barcelona
« Canals d'Eixidat »

Amb la col·laboració de:

 **ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ**

 **Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

  inaem
INSTITUTO NACIONAL DE ARTES ESCENICAS

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DISSABTE, 22 DE NOVEMBRE DE 2014 — 19.00 h

Simfònics al Palau — *Sala de Concerts*

Concert núm. 3

West Side Story

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Cristina Pato,
piano, veu i gaita gallega
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

Primera Part

Emilio Solla (1962)
Concert per a Pato i orquestra
1. Miño
2. De los Barcos
3. Buenos Aires?

20'

Segona Part

Leonard Bernstein (1918-1990)
Danses simfòniques de West Side Story

Arturo Márquez (1950)
Danzón núm. 2 (dedicado a Lily Márquez)

24'

10'

Amb la col·laboració de:

Concert dedicat a:

**GRAN
RECAPTE
D'ALIMENTS**

El Gran Recapte d'Aliments a Catalunya és una campanya de recollida d'aliments bàsics per aconseguir que les persones més necessitades del nostre entorn rebin ajuda alimentària, també serveix per donar a conèixer la situació que travessa aquest grup, que arran de la crisi econòmica que estem vivint ha anat creixent. La Fundació Banc dels Aliments de Barcelona és una fundació benèfica independent, apolítica, aconfessional i sense ànim de lucre que lluita contra el malbaratament alimentari i contra la fam més propera.

Un concert que mai més ningú no podrà escoltar: el d'aquesta nit

Aquest concert de l'OSV neix gràcies al compromís amb el Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona, que permet un espai a solistes no clàssics en la nostra temporada, travessa públics i ofereix propostes interessantíssimes no convencionals als nostres estimats abonats i seguidors. Portar Cristina Pato i fer música amb ella és un honor, perquè és una artista fabulosa; aprofitar, a més, en un únic concert tots els seus talents, no és una cosa gens fàcil. Ho ha fet possible Emilio Solla, compositor que ens ha enviat aquest text per presentar la seva obra: *“Me sentí muy honrado cuando Cristina Pato me encomendó la composición de un concierto para gaita y orquesta. Había tenido ocasión de trabajar intensamente con ella en la preparación y realización de Migrations, su último CD, como arreglador y coproductor, y quedé deslumbrado entonces no solo por su virtuosismo en la gaita gallega, sino porque conocí también a una tremenda pianista y una cantaora de muñeiras con una presencia escénica arrolladora. Me dije entonces: ¿por qué no escribir una obra a medida para ella, donde se aprecie la unicidad de Cristina como artista? De acá surgió el Concierto para Pato y orquesta, un nombre tan desafiante en la cultura del mundo sinfónico como lo es la obra en sí: una solista que se expresa a sus anchas en dos instrumentos sumamente distintos, el piano y la gaita, ¡y que además canta y toca la pandereta! Un viaje musical y geográfico que empieza en la Galicia de Rosalía de Castro y termina en un Buenos Aires desordenado, convulso, joven. El viaje de tantos gallegos y de tantos inmigrantes de la Europa toda. Me sorprendió sin embargo la naturalidad con que, casi de un trazo, descubrí la melodía que viste el primer poema de Rosalía de Castro... y la respuesta apareció un tiempo después, trabajando ya en el tercer movimiento. Estaba en la cocina de mi casa de Brooklyn tarareando esa melodía y de pronto, ocurrió. La cocina de Brooklyn fue la cocina del caserón de mis abuelos en Palermo, Buenos Aires. Caminé hacia la sala opacada por las cortinas de terciopelo de un rojo muy oscuro y con flecos dorados que abanicaban el comedor. Y ahí estaba mi tía Olga, la solterona, hija del abuelo Miguel Solla, oriundo de Romay, Pontevedra, Galicia, padre de mi padre, Julio Solla, nacido en Buenos Aires. Y mi tía Olga canturreaba, como cada tarde... «dónde vas con mantón de Manilaaaaa»... Y recordé también a la abuela Mamama, la andaluza, con su pelo tan blanco, siempre en silencio, siempre sonriendo.*

Fue todo cosa de segundos... La emoción me atravesó y entonces entendí aquello que se dice por ahí: lo que se hereda no se roba. La vida es realmente imprevisible; turvo que ser una artista gallega, con quien me encuentro en Nueva York, la que me recordó quién soy y de dónde vengo. Muy fuerte. Y mucho más que el estreno mundial de esta obra sea en Barcelona, on he viscut deu anys; una ciutat i una gent que m'ha donat tant i a on m'he sentit sempre com a casa i a la qual tornaré sense cap dubte. Sinceramente, Emilio Solla.”

El concert continuarà amb les “Danses simfòniques” de *West Side Story*, el drama més bonic de la nostra vida. Fa poc el vèiem a casa i vam constatar que les generacions joves s'entusiasraven tant com nosaltres amb la música de Bernstein, un clàssic amb majúscules a l'altura de la gran tradició simfònica. I per acabar, una peça deliciosa –no tan famosa com es mereix– i que de ben segur no oblidareu mai: el *Danzón núm. 2* de Márquez, que ens permetrà aprofitar els coneixements creixents dels músics de l'OSV amb relació al món de la dansa i del moviment.

Proper concert

DIMECRES, 10.12.14 — 20.00 h

Romances d'amor

Carmen Solís, soprano
Alejandro Roy, tenor
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Antologia de la millor Sarsuela

